

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117217971
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3117217971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Marka Anovčina a členiek senátu JUD. Aleny Radičovej a JUDr. Evy Vékonyovej, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom v Trenčíne, Námestie sv. Anny 7269/20B, IČO: 42 378 443, proti žalovanému A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., B. F. XXXX/XX, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Otto Markech, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Smetanova 1655/7, IČO: 53 179 064, o vrátenie daru a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 11C/49/2017 - 360 zo dňa 7. februára 2023, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX, a to bytu č. XX nachádzajúceho sa na 2. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX postavenom na parc. reg. "C" č. XXXX/XXX a podielu vo veľkosti XX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, na Liste vlastníctva č. XXXX, a to podielu vo veľkosti XX/XXXX na pozemku parc. reg. "C" č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie. Výrokom II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni podiel vo veľkosti 1/2 bytu č. XX nachádzajúcom sa na X. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, postavenom na parc. č. XXXX/XXX, podiel vo veľkosti 1/2 podielu vo výmere XX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX v k. ú. F., všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX a podiel vo veľkosti XX/XXXX pozemku parc. reg. "C" par. č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie, k. ú. F., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX (ďalej aj len „predmetné nehnuteľnosti“) a súčasne určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, a to titulom vrátenia daru. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že darovacou zmluvou zo dňa 30.01.2015 spísanou v notárskej zápisnici G., G. XXXX/XXXX, G. XXXX/XXXX notárom JUDr. Dušanom Mikitom žalobkyňa darovala žalovanému 1/2 bytu č. 10 na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX postaveného na pozemku parcela registra "C" parc. č. XXXX/XXX, X/X z podielu XX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX v k. ú. F. zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, podiel vo veľkosti XX/XXXX pozemku parc. reg. "C" par. č. XXXX/XXX, zapísané na LV č. XXXX, všetko v k. ú. F.. Z trestného oznámenia žalobkyne, prijatého Okresnou prokuratúrou Trenčín dňa 05.11.2015 bolo zistené, že oznamovateľka ho podáva vzhľadom k tomu, že už nie je schopná znášať neustále ničenie jej majetku a násilie zo strany žalovaného. Dňa 02.05.2015 jeho urážky vyvrcholili, a tak sa rozhodla podať na

neho trestné oznámenie na polícii. Priestupok bol vedený pod č. H./F.. Naposledy ju fyzicky napadol dňa 03.11.2015 o 14.10 hod. Volala tiesňovú linku 158, na čo prišla hliadka polície a vykázala žalovaného zo spoločného obydlija. Následne musela byť ošetrovaná na pohotovosti v Trenčíne. Po vykázaní ju neustále sleduje a natáčal ju na mobil. Trestné oznámenie bolo prokuratúrou postúpené obvodnému oddeleniu Policajného zboru Trenčín ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch. Dňa 30.09.2015 bolo oznámenie vybavené odložením. Konanie bolo vedené pod sp. zn. OU-TN-OVVS2-2015/026824. Z lekárskej správy zo dňa 03.11.2015 vyplýva, že dňa 03.11.2015 žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol a vulgárne jej nadával, z ktorého dôvodu zavolať na tiesňovú linku a vyhľadala lekárske ošetrenie. Súd v konaní o ochranu osobnosti rozsudkom č. k. 23C/9/2018-60 zo dňa 08.09.2020, právoplatným 08.01.2021, uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako päť metrov s výnimkou prípadov konaní pred orgánmi verejnej moci s odôvodnením, že mal za preukázané, že reálne hrozí nebezpečenstvo opakovania neoprávnených zásahov žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, do jej telesnej či psychickej integrity. Súd rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného. Z výpisu evidencie priestupkov žalovaného súd zistil, že okrem vyššie uvedeného bolo na žalovaného podané oznámenie žalobkyňou z dôvodu, že dňa 11.06.2015 v čase okolo 6:45 hod. v F. počas slovnej hádky ju mal fyzicky napadnúť tak, že ju mal udrieť dlaňou pravej ruky do oblasti tváre a následne odsotiť. Spôsob vybavenia - odložené, vedené pod sp. zn. OU-TN-OVVS2-2015/021350. Následne podala žalobkyňa na žalovaného oznámenie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že žalovaný ju dňa 04.09.2015 v čase cca 20.30 hod. verbálne a fyzicky napadol, pričom jej vulgárne nadával a udril ju otvorenou dlaňou do ľavého líca. Spôsob vybavenia - odložené, vedené pod sp. zn. OU-TN-OVVS2-2015/027882. Pod sp. zn. DU: 2479/TN-2016 je vedený priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 27.10.2016, spôsob vybavenia – odložené. Následne podala žalobkyňa na žalovaného oznámenie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že žalovaný ju dňa 26.12.2017 v čase cca 23.00 hod. mal vulgárne urážať, chytil ju zozadu za rameno a vlasy a ľavou rukou ju udril do oblasti tváre a dvakrát ju opľul. Spôsob vybavenia - odložené, vedené pod sp. zn. OU-TN-OVVS2-2018/007139. Žalobkyňa podala na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Trenčíne oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť žalovaný tak, že mal dňa 26.03.2019 od 18:00 hod. do 27.03.2019 do 18:00 hod povoliť všetky skrutky kolesa na OMV zn. C. H. e. č. F. XXX I., ktorého vlastníčkou je žalobkyňa, a ktoré mala zaparkované pred bytovkou miesta trvalého bydliska. Oznámenie bolo vybavené odložením pod sp. zn. OU-TN-OVVS2-2019/016802. Rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 11Pc/29/2017 - 56 zo dňa 18.10.2018, právoplatným dňa 13.11.2018, bolo na návrh žalobkyne rozvedené manželstvo strán sporu. Právne vec súd posúdil podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba je dôvodná. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného vrátenia daru. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 30.01.2015 uzavreli darovaciu zmluvu, ktorou žalobkyňa darovala žalovanému do podielového spoluvlastníctva predmetné nehnuteľnosti. Súd darovaciu zmluvu preskúmal a dospel k záveru, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon pre takýto typ zmluvy predpisuje, a teda je platná. V konaní mal súd za preukázané, že medzi stranami dochádzalo k sústavným a opakovaným konfliktom. Už v mesiacoch január a apríl 2015 žalovaný slovne aj fyzicky napádal žalobkyňu (fackoval ju, škrtil, sotil ju do sprchovacieho kúta, kde na ňu púšťal studenú vodu) a taktiež rozbíjal zariadenie bytu. Žalovaný bol taktiež príslušníkmi OO PZ vykázaný zo spoločného obydlija. Súdom boli vydané dve neodkladné opatrenia, ktorými bola žalovanému uložená povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že rozsah a intenzita závažného konania žalovaného vo vzťahu k žalobkyni napĺňa skutkovú podstatu pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Fyzické násilie je nutné posúdiť ako konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Súd pritom vychádzal z toho, že skutočnosti uvádzané žalobkyňou o fyzickom násilí v roku 2015 a 12/2017 žalovaný nerozporoval, nenamietal, resp. len všeobecne označil ako účelové konanie. Súd mal za to, že došlo k zániku darovacieho vzťahu podľa citovaného ust. § 630 Občianskeho zákonníka na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach, a to hrubého porušenia dobrých mravov, správaním sa žalovaného voči žalobkyni a jednostranného právneho úkonu žalobkyne adresovaného žalovanému. Pre úspešné uplatnenie žaloby o vrátenie daru je nevyhnutnou podmienkou výzva darcu na vrátenie daru. Žalobkyňa riadne doručenie výzvy žalovanému nepreukázala, avšak túto možno považovať za doručení žalovanému dňa 20.09.2018, kedy žalovaný prevzal žalobu, pričom súčasťou listín doručovaných spolu so žalobou bola aj výzva žalobkyne na vrátenie daru. Preto možno konštatovať, že výzva na vrátenie daru

bola žalovanému riadne doručená. Z uvedených dôvodov súd vo výroku rozsudku určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností titulom dovolania sa vrátenia daru. Pokiaľ ide o skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.06.2021, sp. zn. 38Odk/135/2021 (zverejnené v Obchodnom vestníku č. 122/2021 dňa 25.06.2021) bol na majetok fyzickej osoby žalovaného vyhlásený konkurz, predmetné konanie je konaním o určovacej žalobe, t. j. určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Podľa § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Podľa § 166a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. Podľa § 166d ods. 1a a 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nepostihnuteľnou hodnotou obydlia dlžníka je časť hodnoty jednej obývatelnej veci s príslušenstvom vrátane prípadného zastavaného a príhľehého pozemku, ktorú dlžník označil v zozname majetku ako svoje obydlie. Ak je obydlie dlžníka v podielovom spoluvlastníctve, nepostihnuteľnou hodnotou obydlia dlžníka je časť hodnoty spoluvlastníckeho podielu dlžníka k jeho obydliu. Predmetom tohto konania nie je konanie o pohľadávke v zmysle § 167e ods. 1 s poukazom na ust. § 166a ods. 1 a § 166d ods. 1 a 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá by mala byť uspokojená iba v konkurze. Z tohto dôvodu súd nezistil dôvod na zastavenie predmetného konania. Súd prihladol na skutočnosť, že rozhodnutie o určení vlastníctva je rozhodnutím deklaratórnym a žalobkyňa sa dovolala vrátenia daru pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného. O náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP s poukazom na to, že žalobkyňa i žalovaný boli v konaní čiastočne úspešní, v podstate v rovnakom rozsahu. Súd preto vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.06.2021, sp. zn. 38Odk/135/2021 bol vyhlásený konkurz na majetok fyzickej osoby – A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. F. XXXX/XX, XXX XX F., a zároveň bola týmto uznesením JUDr. Martina Poláčková ustanovená za správcu uvedeného dlžníka. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 122/2021 dňa 25.06.2021 pod položkou J.. V predmetnom konkurznom konaní je zapísaný majetok žalovaného ako úpadcu do konkurznej podstaty z dôvodu § 167h ods. 1, § 167k ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to spoluvlastnícky podiel úpadcu vo veľkosti 1 k bytu číslo XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX, spolu s podielom 70/2784 priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve domu súp. č. XXXX, ktorý je postavený na parc. č. XXXX/XXX. Nehnuteľnosti sú evidované Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, okres F., obec F., k.ú. F.. Parcela č. XXXX/XXX pod stavbou bytového domu je evidovaná Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, okres F., obec F., k.ú. F., spolu s podielom 35/2784 pozemku CKN k parc. č. XXXX/XXX 0 výmere 374 m² - druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pod stavbou bytového domu súp. č. XXXX, ktorá je evidovaná Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor na LV č. XXXX, okres Trenčín, obec F., k.ú. F., ktoré sú predmetom súdneho konania, v ktorom súd vo veci rozhodol bez účasti správcu a bez jeho predvolania a upovedomenia o tomto súdnom konaní. Podľa § 167b ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu, ako aj konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca koná v mene a na účet dlžníka. Podľa § 167h ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu. Konkurzu podlieha tiež výťažok získaný správcu a speňažením takéhoto majetku. Súd prvej inštancie nepožiadaval správcu o súhlas s pokračovaním v tomto súdnom konaní aj napriek vedomosti, že bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného. Súd napriek tomu konal a nesprávne vyhodnotil skutkový stav. Jedným z procesnoprávných dôsledkov vyhlásenia konkurzu je prerušenie súdnych konaní, ktoré sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu; prerušenie konania tu nastáva zo zákona (ex lege), a preto o prerušení konania netreba vydávať rozhodnutie. Ďalším významným dôsledkom vyhlásenia konkurzu je skutočnosť, že v prerušených konaniach možno pokračovať len na návrh správcu, pričom správca

sa podaním návrhu na pokračovanie úpadcu. Subjektívna nevedomosť súdu konkurzu na majetok úpadcu je bez právnej relevancie, keďže účinok prerušenia konania nastáva zo zákona - objektívne nezávisle súdu. V prerušenom konaní súd môže pokračovať iba na návrh správcu, od iniciatívy ktorého závisí ďalšie pokračovanie a reštrukturalizácii). Nesprávnym postupom súdu bolo zmarené právo žalovaného na spravodlivý proces a súd rozhodol nesprávne. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, ktorý vzhľadom na prerušenie konania ex lege rozhodne po návrhu správcu na pokračovanie v konaní. Žalovaný tiež navrhol zaviazat' žalobkyňu k náhrade trov konania.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila písomne a uviedla, že ak by mala vychádzať z odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní, tak by bolo možné konštatovať, že odvolanie podala advokátska kancelária žalovaného, v mene ktorého bol podľa odvolania od zverejnenia vyhlásenia konkurzu v Obchodnom vestníku oprávnený konať v predmetnej veci už len správca konkurznej podstaty. Splnomocnenie pre advokátsku kanceláriu žalovaného bolo žalovaným udelené po vyhlásení a zverejnení konkurzu a ustanovení správcu konkurznej podstaty. Splnomocnenie tak je neplatné, nakoľko ho udelil subjekt bez možnosti konať samostatne, nakoľko ex lege nastupuje ako zástupca žalovaného správca konkurznej podstaty, čo tvrdí sám žalovaný vo svojom odvolaní. Vychádzajúc z odvolacích dôvodov v odvolaní teda odvolanie podal neoprávnený subjekt. Súd prvej inštancie so správcom v tomto konaní nekonal z dôvodov, ktoré ozrejmil a vyčerpávajúco vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na ustanovenia zákona o konkurze. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že v čase udelenia splnomocnenia žalovaným advokátskej kancelárii, ktorá ho v tomto spore zastupuje, bola koncipientkou tejto kancelárie JUDr. Martina Poláčková, osoba totožná ako je osoba správca konkurznej podstaty dlžníka – žalovaného. Táto podala písomné vyjadrenie k žalobe žalobkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/2/2023 o vylúčenie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty, z ktorého obsahu vyplýva, že si zabezpečuje informácie týkajúce sa úpadcu prostredníctvom advokátskej kancelárie, ktorej je advokátskou koncipientkou, a ktorá v tomto spore zastupuje žalovaného. Podľa žalobkyne ide v tomto prípade o konflikt záujmov. Okrem toho správca konkurznej podstaty, hoci mal od začiatku vedomosť o tomto spore, do tohto konania nevstúpil, nekonal, hoc ako správca je povinný konať ex lege v záujme veriteľov ohľadom majetku úpadcu ako zástupca úpadcu. Podľa žalobkyne je odvolanie žalovaného z uvedených dôvodov nedôvodné a je potrebné ho zamietnuť a žalobkyňu priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 360 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na tom právnom závere, že žalovaný sa ako obdarovaný správal k žalobkyňu ako k daryni spôsobom, ktorým hrubo porušil dobré mravy, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na vrátenie daru – predmetných nehnuteľností.

6. Odvolacie námietky žalovaného boli koncentrované na tvrdenia o tom, že súd prvej inštancie nemohol vo veci konať a rozhodnúť, keďže v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného počas konania a zapísania nehnuteľností, ktorých sa týka toto konanie, do konkurznej podstaty, bolo toto konanie zo zákona prerušené, pričom súd prvej inštancie nepožiadala správcu o súhlas s pokračovaním v tomto súdnom konaní, pričom správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

7. Aj keď žalovaný odvolací dôvod neoznačil jeho zákonným pomenovaním, podľa obsahu odvolania jednoznačne uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, keď namietal nedostatok

procesných podmienok pre konanie a rozhodnutie vo veci samej v dôsledku vyhlásenia konkurzu na žalovaného a nekonanie so správcom konkurznej podstaty zo strany súdu.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a v konaní boli splnené zákonné podmienky na to, aby súd prvej inštancie mohol vo veci konať a rozhodnúť.

9. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam z titulu nároku na vrátenie daru z dôvodu, že žalovaný, ktorému predmetné nehnuteľnosti darovala, sa k nej správal v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

10. Je pravdou, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38OdK/135/2021 zo dňa 18.06.2021 bol vyhlásený konkurz na majetok fyzickej osoby – žalovaného a v uvedenom konkurznom konaní sú aj predmetné nehnuteľnosti zapísané ako majetok úpadcu do konkurznej podstaty. Zároveň je pravdou, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez účasti správcu konkurznej podstaty úpadcu – žalovaného. Žalovaný v podanom odvolaní v tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 167b ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu, ako aj konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca koná v mene a na účet dlžníka, ako aj na ustanovenie § 167h ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu.

11. Súd prvej inštancie skonštatoval, že prihliadol na skutočnosť, že rozhodnutie o určení vlastníctva je rozhodnutím deklaratórnym a žalobkyňa sa dovolala vrátenia daru pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného. S uvedeným názorom a záverom súdu prvej inštancie nemožno nesúhlasiť. Pokiaľ teda podľa § 167h ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu, nemožno za situácie, že napadnuté rozhodnutie je len deklaratórne a žalobkyňa sa účinne domohla vrátenia daru ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného, ktoré závery súdu prvej inštancie neboli odvolaním spochybnené, považovať predmetné nehnuteľnosti za majetok, ktorý ku dňu vyhlásenia konkurzu patril žalovanému, a preto nemožno prisvedčiť ani odvolacej námietke žalovaného, že súd mal konať nie so žalovaným, ale so správcom jeho konkurznej podstaty.

12. Žalovaný ďalej namietal, že jedným z procesnoprávných dôsledkov vyhlásenia konkurzu je prerušenie súdnych konaní, ktoré sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu a prerušenie konania nastáva zo zákona, pričom v prerušených konaniach možno pokračovať len na návrh správcu, pričom správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ustanovenia § 47 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná a aj v tomto prípade platí to, čo je uvedené vyššie ohľadne predmetných nehnuteľností s tým, že nepredstavujú majetok podliehajúci konkurzu, ergo žalovaným uvedené prerušenie konania sa v tomto prípade neaplikuje. Odhliadnuc od uvedeného, sa účinok vyhlásenia konkurzu v podobe prerušenia súdneho konania týkajúceho sa majetku podliehajúcemu konkurzu patriaceho úpadcovi a možnosť pokračovať v ňom na návrh správcu v zmysle § 47 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nevzťahuje na prejedávanú vec aj z iného dôvodu. Uvedený účinok vyhlásenia konkurzu je upravený v druhej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii s názvom „Konkurz“. Na žalovaného však nebol vyhlásený konkurz podľa tejto časti, ale podľa štvrtej časti tohto zákona s názvom „Oddĺženie“, v rámci ktorej je v druhej hlave upravený aj konkurz. Štvrtá časť zákona o konkurze a reštrukturalizácii „Oddĺženie“ obsahuje niekoľko ustanovení, ktoré odkazujú na použitie ustanovení druhej časti s názvom „Konkurz“, avšak ani jedno z nich neodkazuje na použitie § 47 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Štvrtá časť má vlastné ustanovenia o účinkoch vyhlásenia konkurzu (vyhláseného podľa tejto časti), a preto nemožno použiť ustanovenia druhej časti, t. j. ani § 47, ak štvrtá časť zákona na ne výslovne neodkazuje. Tento záver je aj v súlade so systematickým a logickým výkladom zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý má okrem uvedených aj tretiu časť s názvom „Reštrukturalizácia“, ktorá obsahuje takisto osobitné účinky začatia reštrukturalizačného konania. Pokiaľ teda bol na žalovaného vyhlásený konkurz podľa štvrtej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá samostatne upravuje účinky vyhlásenia takéhoto konkurzu, nemožno aplikovať ustanovenia inej časti zákona, ak samotná štvrtá časť na ne neodkazuje, čo je aj prípad prerušenia konania podľa § 47 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

13. Účinky vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii na súdne konania sú iba tie, ktoré sú v tejto časti uvedené, a to v ustanovení § 167e. S týmito účinkami sa však vysporiadal súd prvej inštancie a v tejto časti sa odvolací súd s jeho závermi stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva, že účinky konkurzu na súdne konania podľa uvedeného ustanovenia nie sú tie, ktoré namietal žalovaný, a pre ktoré by súd prvej inštancie nemohol v tejto veci konať a rozhodnúť. Žalovaný zároveň správnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadne účinkov konkurzu podľa § 167e zákona o konkurze a reštrukturalizácii na toto súdne konanie nenamietal.

14. Keďže žalovaný nenamietal správnosť záverov ohľadne určenia vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam z titulu dovolania sa vrátenia daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka, odvolací súd, súc viazaný odvolacími dôvodmi, tieto nepreskúmaval.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).